

РЕШЕНИЕ

№ 18454

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2546** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], против Решение № 177 от 13.01.2025г., постановено по н.а.х.д. № 9711/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 005474 от 08.05.2024 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (РД при КЗП), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа становището, че не е извършено вмененото му с НП нарушение на чл.68в, вр. с чл.68г, ал.4, вр.68е, ал.1 от ЗЗП, тъй като в указателните табели поставени на паркинга е налице информация, че клиентите могат да ползват безплатен паркинг от 1 час и 30 минути на ден сумарно. В подкрепа на твърдението си излага аргументи идентични с изложените в жалбата до СРС. Претендира отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, не изразява становище по

жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства състава на СРС е установил, че на 27.02.2024г. във връзка със сигнал на потребител относно липса на предварителна информация за безплатното време за престой на автомобили на паркинга към търговски обект - магазин „Б.“ в [населено място], [улица], стопанисван от „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, била извършена проверка от служители на КЗП по случая. На място, за резултатите от проверката и в присъствието на зам. -управителя на стопанисващия обекта търговец е съставен констативен протокол № К-2757031/27.02.2024г. В същия е отразено, че съгласно поставените на входа на паркинга указателни табели и указанията в обекта клиентите могли да ползват безплатен паркинг от 1 час и 30 минути на ден. Всеки следващ започнат час се заплащал по 5,00 лева на час. Максималното време за излизане след плащане или валидиране на талона било 20 минути, като при просрочено време за излизане било указано, че лицето следвало да се върне и доплати билета при устройството за плащане. В информационните табели на паркинга и в надписите, сигнализациите и другите табели в магазина не бил указан начинът на изчисляване на безплатния престой и началото на същия - никъде не било обозначено или пояснено, че престоят от 1 час и 30 минути на ден е предвиден като безплатен при сумарно начисляване до тази продължителност в рамките на един ден, започващ да тече от първото влизане и без значение от броя на влизания и излизания на клиента в рамките на деня.

С оглед на така установеното ст. инспектор при КЗП, приела, че е налице заблуждаваща търговска практика по чл.68е, ал.1, вр. чл.68в от ЗЗП, за което съставила АУАН срещу „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. В акта е закрепено, че липсвала табела с информация, че устройството на бариерите записва номера на колите и сумира времето на престоя им за ден. За това сумиране потребителят не бил предварително информиран по подходящ начин, с което бил поставен в заблуждение при двукратно или повече пъти използване на паркинга на магазина. Актът е предявен и връчен на присъстващия при съставянето му пълномощник на дружеството - нарушител. Срещу констатациите в АУАН не е постъпило писмено възражение.

Въз основа на АУАН на 08.05.2024г. директорът на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите издал НП, с което на основание чл.210а от ЗЗП на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, за нарушение по чл.68в, вр. с чл.68г, ал.4, вр.68е, ал.1 от ЗЗП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, дружеството - търговец от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност, тъй като

установените от контролните органи на място при проверката липси на указания или по друг начин информиране за начина на сумиране и изчисляване на безплатния престой на паркинга безспорно рефлектира върху неосведомеността на клиента, че безплатното паркиране в рамките на 1 час и 30 минути се отнася до цялото денонощие, а не до конкретното ползване на услугата безплатно паркиране, а оттам - рефлектира върху евентуалната възможност потребителят да се откаже от пазаруване в стопанисвания от дружеството магазин. Според СРС, в това се изразява и значимостта на уведомяването в контекста на влиянието му върху търговското решение - своевременното информиране на потребителя за съществена характеристика на услугата, а именно: относимият период (24 часа) за използване на възможността за безплатно паркиране в рамките на 1 час и 30 минути, начислявано считано от момента на първото влизане на паркинга за деня. В заключение решаващият съд е изложил мотиви, че са налице предпоставките за налагане на имуществена санкция на дружеството на основание чл. 210а от ЗЗП, като е намерил, че случаят не може да бъде третиран като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Според СРС определеният размер на санкцията в минимално предвидения за юридически лица размер от 2 000 (две хиляди) лева би изпълнило целите на общата и специалната превенция по чл. 12, ал. 1 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

С нормата на чл. 68в от ЗЗП изрично се забраняват нелоялните търговски практики. Съгласно легалната дефиниция на понятието, дадена в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В случая е безспорно, че се касае за отношения между търговец и потребители, които попадат под обхвата на ЗЗП и специалните разпоредби относно нелоялните търговски практики, поместени в Раздел III от закона, с който във вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Легална дефиниция на нелоялните търговски практики е поместена в чл. 68г, ал. 1 и ал. 2, като в ал. 4 е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Съгласно чл. 68е, ал. 1 и ал. 2 ЗЗП, които са посочени в АУАН и НП, „търговска практика е заблуждаваща и когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика (ал. 1). Заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика (ал. 2).“.

Съгласно изложеното фактическият състав на нарушението изисква кумулативното наличие на три елемента - 1. търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2. която не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение; 3. да е или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

В настоящия случай е безспорно, че е налице предлагането на услуга – бесплатно време за престой на паркинга за автомобили на клиентите на „Б.“ и на прилежащите търговски площи. Липсва втората предпоставка /да не е предоставена от търговеца чрез премълчаване съществена информация/, тъй като на приложените към АНП, приобщени по делото пред СРС фото – снимки /л. 16-18/ е ясно видимо, че на табелите и указанията на територията на търговския обект се съдържа информация, че клиентите могат да ползват безплатен паркинг в обекта от 1 час и 30 минути на ден. Така формулираното указание е ясно и категорично, като не буди съмнение, че в рамките на деня безплатният паркинг е 1 час и 30 минути. Именно в тази връзка е обективизирана и информация, че: всеки следващ започнат час се заплаща по 5,00 лева на час; паркирането и напускането на паркинга се извършва посредством талон от устройството на бариерата; максималното време за излизане след плащане или валидиране на талона е 20 минути; при просрочено време за излизане, лицето следва да се върне и доплати билета при устройството за плащане. Касационната инстанция не споделя разсъжденията на СРС, че в надписите, сигнализациите и другите табели, е следвало да се поясни, че начинът на изчисляване на безплатния престой от 1 час и 30 минути на ден е предвиден като безплатен при сумарно начисляване до тази продължителност в рамките на един ден, започващ да тече от първото влизане и без значение от броя на влизания и излизания на клиента в рамките на деня. Представянето на информацията по този начин по същество е със същото значение като на посочено на табелата в търговския обект - безплатен паркинг до 1 час и 30 минути на ден. Начинът на отчитането на времето се извършва автоматично, посредством инсталирана система за отчитане на времето за престой на паркинга на база регистрационния номер на автомобила, като клиентът получава талон от устройството на бариерата /л. 18/. От талона клиентът на търговския обект и прилежащите му търговски площи има възможност да се информира за часа и минута на всяко паркиране в рамките на деня и така самостоятелно да съобрази сумарното изразходвано време (в рамките на същия ден). Предвид изложеното, касационният състав намира, че в случая средният потребител не е въведен в заблуждение, предвид липсата на визираната в НП информация на поставените на входа на паркинга табели, тъй като наличната такава е ясна и недвусмислена – безплатният паркинг е до 1 час и 30 минути на ден. С оглед на изложеното, липсва и третата предпоставка - да е или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. В случая липсва нарушение на чл. 68е, ал. 1, вр. с чл. 68г, ал. 4, вр. с чл. 68в от ЗЗП, поради липсата на кумулативно установените предпоставки за това. Ето защо издаденото НП е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон.

Като е потвърдил Наказателно постановление № 005474 от 08.05.2024 г., районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен

съд София-град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 177 от 13.01.2025г., постановено по н.а.х.д. № 9711/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 005474 от 08.05.2024 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: